DE ZEGEN DER CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP

(♩ = ca. 60)

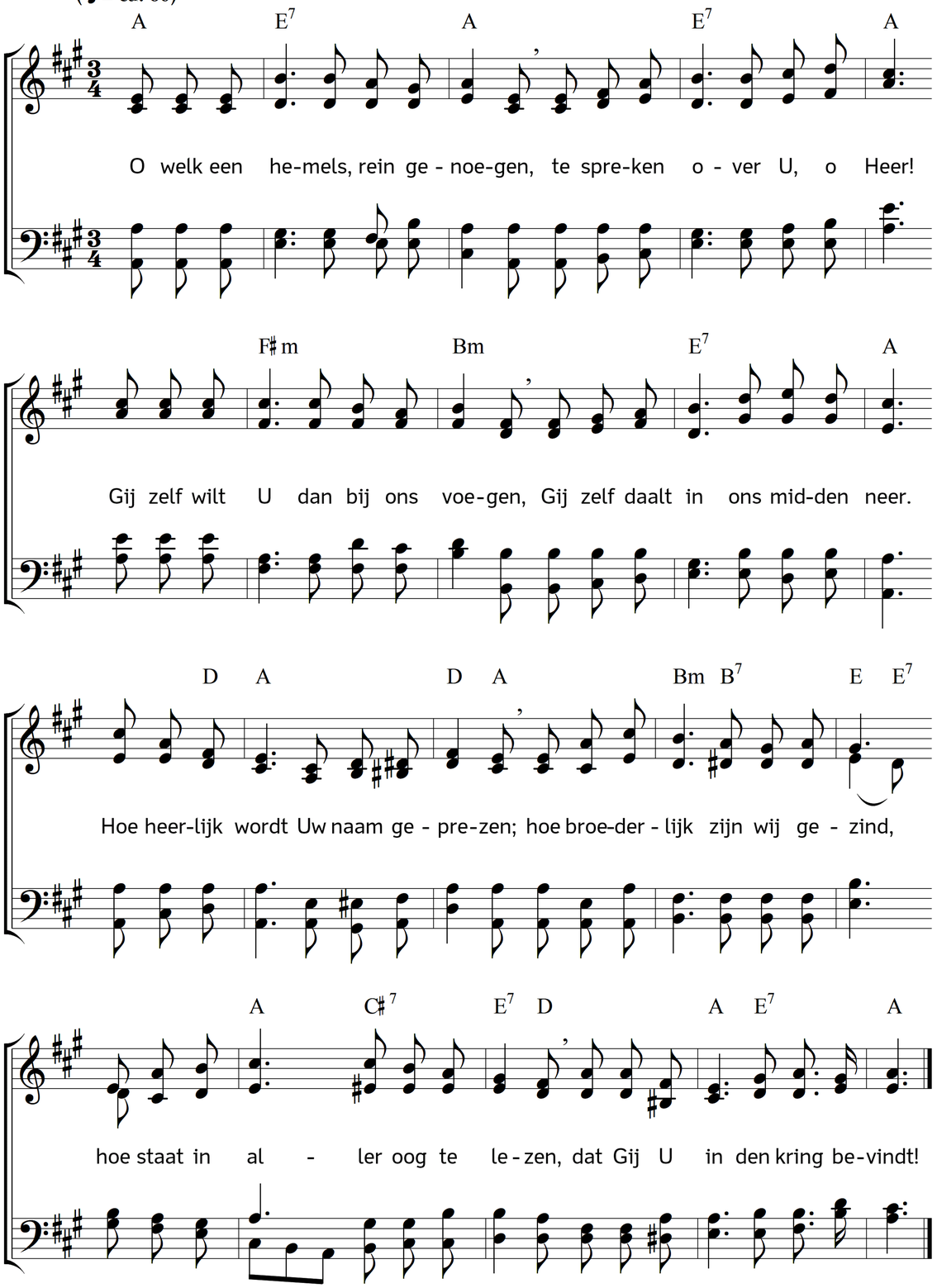

2. Hoe ver moet lage zelfzucht wijken,
hoe vlieden we ieder ijdel woord;
't gesprek draagt van die stemming blijken,
en gaat van hart tot harte voort.
Hoeveel heeft ieder mee te delen,
hoe lieflijk stemmen we overeen,
hoe gaarne waren wij met velen
vaak langer in dien kring bijeen!

3. Wij vangen dan gedurig weder
het schoonste der verhalen aan;
wij roemen gaarne luid en teder
wat onze Heiland heeft gedaan;
hoe Hij ons eerst het harte roerde
door zoete vreugde of knellend leed;
hoe Hij ons liefdrijk verder voerde,
en tot op heden niet vergeet.

4. Dán is 't, alsof uit hoger kringen
de Geest op ons ter neder daalt
met Zijne heilge zegeningen –
en schoon men ook zij afgedwaald,
schoon men het hoofd vol schaamte bukken
en nedrig schuld bekennen moet,
die Geest schenkt toch een blij verrukken
en zaligt door Zijn' vredegroet.

5. Dán, boven 't nietig stof verheven,
en opgevoerd in hoger sfeer,
vindt men een voorsmaak van het leven,
dat eens ons beidt bij onzen Heer.
Als ware een nieuw bestaan verkregen,
gevoelt men nooit gekende kracht;
als wandlaars, op wier pelgrimswegen
de bangste tochten zijn volbracht.

6. O, Heer, schenk op ons vurig bidden
ons vaak Uw tegenwoordigheid,
daal zeegnend neder in ons midden,
houd steeds ons voor Uw komst bereid!
Laat ons hier vaak te zaam vergadren
Uw Goddelijken naam ten prijs,
totdat Gij ons tot U doet nadren,
voor goed verééind, in 't Paradijs!

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Vertaling: Johannes Riemens. Muziek: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2016 Johannes Thomas Rüegg. Bron: www.christmysong.com/124/